

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15716

гр. София, 23.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
закрито заседание на 23.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **4680** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 60, ал. 5 от АПК.

Образувано е по жалба на Т. Г. /Т. G./, гражданин на Република Т., [дата на раждане] в [населено място], Република Т., чрез адв. А. Г., АК - X., срещу разпореждане на началника на ГПУ - С., с което е допуснато предварително изпълнение на заповед рег. № 4536 ПАМ-116/15.04.2026 г. за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ "Експулсиране – Република Т.“.

В жалбата е направено искане съдът да обяви нищожността на обжалваното разпореждане по чл. 60, ал. 1 от АПК, респективно да го отмени като незаконосъобразно. Претендират се разноски.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, с настоящото определение дължи произнасяне, само относно отмяна на допуснатото от административния орган предварително изпълнение по чл. 60, ал. 1 от АПК на заповедта и преценява същото като процесуално допустимо за разглеждане.

Искането е подадено в 3 – дневния преклузивен срок. Заповедта е връчена на дата 15.04.2026 г., а жалбата е подадена до Административен съд – София - град на дата 17.04.2026 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

С оспорената Заповед, рег. № 4536 ПАМ-116/15.04.2026 г. на началник ГПУ-С., на жалбоподателя, на основание чл. 42, ал. 1, т. 2, вр. чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, е наложена ПАМ "експулсиране", която да се изпълни до страна на произход – Република Т.. На основание чл. 60, ал. 1 от АПК с акта е допуснато предварителното му изпълнение с мотив за наличие на опасност чужденецът да осуети или сериозно да затрудни изпълнението му.

Разпоредбата на чл. 44, ал. 4, т. 3 от ЗЧРБ предвижда, че заповедите за експулсиране подлежат на незабавно изпълнение, с изключение на случаите, когато са издадени на основание сериозна заплаха за общественения ред. За целите на предварителното изпълнение това означава, че за тях не важи предварителното изпълнение, допуснато по силата на законовата разпоредба на чл. 44, ал. 4, т. 3 от ЗЧРБ, респективно, че жалбата срещу такава заповед е спряла изпълнението им по аргумент от противното на чл. 46, ал. 4 от ЗЧРБ. Тълкуването на разпоредбите, предвид

употребените в тях изрази "с изключение на" и "освен когато" навежда на извод, че процесната заповед не се различава от общия случай. Още повече, че нито в мотивите на заповедта, нито в мотивите на предложението на началник група на ГКПП „Капитан А.“ не е посочено, че се касае за „сериозна заплаха за обществения ред“.

В настоящия случай принудителната административна мярка "експулсиране" не е наложена именно с мотиви "сериозна заплаха за обществения ред", следователно същата подлежи на незабавно изпълнение, съгласно чл. 44, ал. 4, т. 3 от ЗЧРБ, а не на предварително изпълнение по силата на изрично издаденото на основание чл. 60, ал. 1 от АПК предварително изпълнение. Изложеното е основание за съда да приеме, че предварителното изпълнение на оспорената заповед е допуснато по силата на закона, а не по силата на изрично съдържащото се в нея волеизявление на органа по чл. 60, ал. 1 АПК – поради опасност, че чужденецът може да осуети или сериозно да затрудни изпълнението на акта.

В случая е допуснато и предварително изпълнение на основание чл. 60 от АПК с изрично волеизявление на административния орган, заложено като част от диспозитива на заповедта. Така се установява, че при наличие на изключението от суспензивния ефект на жалбата по чл. 44, ал. 4, т. 3 от ЗЧРБ, административният орган се е произнесъл при отнета компетентност да преценява дали са налице предпоставки за допускане на предварително изпълнение, поради което и настоящото процесно разпореждане е незаконосъобразно до степен на нищожност. Недопустимо е когато е допуснато предварително изпълнение на невлязъл в сила административен акт по силата на закона, то да е налице и обективирана в писмен вид воля на административния орган за същото действие. При наличие на допуснато по силата на закона предварително изпълнение на административен акт, както е в настоящия случай, не е допустимо и административният орган също да допусне предварително изпълнение на същия акт, като обективираната му воля води до нищожност на издаденият акт в тази му част. В този смисъл разпореждането на административния орган в процесната заповед, с което е допуснато предварително изпълнение, следва да се прогласи за нищожно като издадено при липса на компетентност на адм. орган за целта, поради което не следва да бъде разглеждано искането по чл. 60, ал. 6 от АПК.

Отделен е въпроса, че предварително изпълнение се предвижда по силата на закона – *ex lege*. В жалбата обаче не се съдържа искане за произнасяне от съда по отношение на същото и за съда не съществува задължение в този смисъл. Евентуално произнасяне по този въпрос би представлявало произнасяне свръх-петитум и би било нищожно.

При този изход на спора Регионална дирекция „Гранична полиция“ - Е., на основание чл.143, ал.1 от АПК, следва да се осъди да заплати направените деловодни разноски в размер на 5,11 евро за държавна такса на жалбоподателя и 500 евро за адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, което съответства на обема на извършената работа.

Така мотивиран, Административен съд – София–град, II-ро отделение, 33-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на разпореждане, издадено на основание чл. 60, ал. 1 от АПК, за допускане на предварително изпълнение на Заповед, рег. № 4536 ПАМ-116/15.04.2026 г. на началник ГПУ-С., с която на основание чл. 42, ал. 1, т. 2, вр. чл.10, ал.1, т.4 от ЗЧРБ на Т. Г., гражданин на Република Т., е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ "експулсиране – Република Т." ;

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Е. да заплати на Т. Г., [дата на раждане], гражданин на Република Т., деловодни разноски в размер на 5.11 /пет евро и единадесет цента/

евро;

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Е. да заплати на адв. А. Г. Г. – АК - Х., разноси в размер на 5.11 /пет евро и единадесет цента/ евро за адв. възнаграждение;

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от определението да се изпратят на страните, на основание чл.138, ал. 3 от АПК!

СЪДИЯ: